

Jólfésült tárlat

A Fiatal Képzőművészek Stúdiója KISZ-szervezetének kiállításáról

A cím hosszú és körülményes jellege ellenére sem jellemzi a kiállítást: a tárlaton (Duna Galéria, 1980. VIII. 6.–IX. 7.) 20 művész 31 alkotása szerepelt, s a beválogatott munkák inkább az alkotóknak a Stúdióhoz való tartozását, mintsem KISZ-tagságát reprezentálták. A szobrok között Szabó Tamás két kisméretű fejplasztikája érdemel figyelmet a megformálás finomsága, ékszerjellege miatt. A többi öt kisplasztika konvencionális megfogalmazású, mesterségbeli s nem szellemi teljesítménye az alkotóknak.

A kilenc festmény közül Fehér László *Kép szöveggel*, valamint Gál Tamás *Füst* című művei emelkednek ki. Fehérnél egy elhagyott zsidó temető lírai, oltott pillanatfelvételt keretezi egy nagyon artistikus héber szöveggel. A festmény esztétikus megjelenítésén túl így szolgáltat több rétegű mondanivalót ősről, halottakról, elmúlásról, kultúráról. Gál *Füstje* ezzel szemben nem mesél, nem mond el semmit, nem tanít. Csak és kizárólag: létezik.

Barabás Márton és cf Zámbo István itt bemutatott egy-egy műve nem igazolná egyébként megérdemelt helyüket a fiatalok között. Kovács Tamás Vilmos tragédiájátása nem egészen hiteles.

A nyolc grafikus közül heten két lappal szerepelnek a kiállításon – s ez nagy előny az egy képet bemutató festőkkel szemben. Nem véletlen, hogy uralja a kiállítást Záborszky Gábor méretében és igényében is képi jellegű két munkája. E figyelemre méltó művek egyéni kiállításáról már ismerősek. Csizmadia László két nagyméretű szitanyomatán a technikai bravúrnak tiszteleghetünk – a lapok mondanója azonban mintha halványabb lenne. Romvári János két finom grafikával gazdagította az anyagot – itt a lapok mesélnek is: múltból, emlékről, nosztalgiairól.

Elegáns tárlat. Az elegancia olyan mértékben dominál, hogy még *El Kazovszkij* zaklatott festménye és *Wahorn András* firkásan laza grafikái sem teszik „kócossá” a „jólfésült” tárlatot.

Chikán Bálint

